

De VON en het begin van het volgend millennium

Het bestuur heeft op 25 mei jongstleden de VON-leden een brief gestuurd met de mededeling dat de voor 5 juni aangekondigde ledenvergadering niet doorging. Behalve de reden voor deze afgelasting hebben we daarin gemeld dat we hopen te komen met 'enige nadere voorstellen ter invulling van het activiteitenplan dat op de laatste ledenvergadering [van 7 november 1998] besproken is'. Nu de leerplanontwikkelingsaanvragen achter de rug zijn, heeft het bestuur verder over de invulling van het activiteitenplan gebrainstormd.

Hoofddedachte was en is de wens om als vereniging bekender en groter te worden. Al eerder, bij de behandeling van het ledenwerfingsbeleid, hebben we hierover gezegd:

'1 De VON heeft wat waardevols te bieden aan de ontwikkeling van longitudinaal, latitudinaal en emancipatoir, «goed» moedertaalonderwijs. Hoe meer docenten daarvan kennis nemen en zich daarbij betrokken voelen, hoe breder verspreiding «goed» moedertaalonderwijs krijgt.

2 Het «poldermodel» doet in Nederland niet alleen in de economische sector opgeld. Misschien kun je wel zeggen dat het model in de onderwijssector is «uitgevonden». En hoezeer het poldermodel in de publieke discussie van het laatste jaar vereenzelvigd wordt met een «harmoniemodel», er ligt natuurlijk een machtsstrijd aan ten grondslag. En daarin telt nu eenmaal ook het getal' (VON-info, Moer 1998•1).

Daar komt bij dat het marktpositioneringsonderzoek dat de redactie van Moer heeft laten verrichten, uitgewezen heeft dat –generaliserend gesteld – 'de lezers van Moer voornamelijk hoog opgeleide mannen tussen de 40 en 59 jaar [zijn], die meer dan 15 jaar onderwijs geven in het vak Nederlands of een daaraan verwant vakgebied'. Deze opmerking over de lezers van Moer geldt mutatis mutan-

dis voor de leden van de VON. Het bestuur heeft zich daarom een verjonging van het ledenbestand, uiteraard met behoud van de huidige leden, voor ogen gesteld. Hierom zou een te organiseren activiteit die de bekendheid en liefst daarmee de omvang van de vereniging moet vergroten, zich moeten richten op vrouwen en mannen die nog niet zo lang onderwijs in het vak Nederlands geven. En een andere reden om als doelgroep een leeftijdsgroep te kiezen en niet bijvoorbeeld docenten van een bepaald type onderwijs (basisonderwijs, VBO/MAVO/onderbouw VO, bovenbouw VO, BYE, MBO/HBO/WO, NT2 enz.) is gelegen in het profiel van de VON als vereniging die aandacht vraagt voor het gehele veld, voor een doorgaande lijn in het moedertaalonderwijs 'van kleuterschool tot universiteit'. Ik zal niet onvermeld laten dat de samenstelling van het bestuur ook wel bijgedragen heeft aan het uitspreken van een voorkeur voor de nog niet zo lang geleden begonnen docenten als doelgroep.

Vele vragen duiken dan op. Welke inhoud geven we een en ander? Met welke middelen en op welke wijze bereiken we wie we bereiken willen? Kunnen we profiteren van een al uitgevonden wiel? Welke planning op de langere termijn kunnen we uitzetten? We zijn er nog niet uit; er zijn voorlopig nog meer vragen dan antwoorden. Maar de contouren van de wijze waarop het bestuur de VON aan het begin van het nieuwe millennium wil profileren, worden zichtbaar.

Utrecht, 23 juni 1999

Robbert Roosenboom, voorzitter